

ACTA DE LA SESSIÓ CONSTITUTIVA DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA DEL DIA 15 DE JULIOL DE 2015

A la ciutat de Barcelona, el dia 15 de juliol de 2015, a les 12 hores es reuneix al Saló de Sessions, sota la presidència de la Mesa d'Edat, integrada pel senyor Ramon Riera Macia, diputat electe de major edat, i per la senyora Maria Rovira i Torrens, diputada electa de menor edat, així com per la Secretària General de la Diputació, senyora Petra Mahillo García i el Director dels Serveis de Secretaria, Adjunt a la Secretaria General, senyor José Luis Martínez-Alonso Camps, les senyores i els senyors: Isaac Albert i Agut, Blanca Arbell i Brugarola, Jaume Asens i Llodrà, Montserrat Ballarin i Espuña, Jordi Ballart i Pastor, Meritxell Budó i Pla, Jesús Calderer i Palau, Marc Castells i Berzosa, Jaume Ciurana i Llevadot, Mercè Conesa i Pagès, Ana Maria del Puy Del Frago i Bares, Pilar Díaz i Romero, Joaquim Jesús Duran i Redondo, Jordi Fàbrega i Colomer, Teresa Maria Fandos i Payà, Joaquim Forn i Chiariello, Miquel Forns i Fusté, Arnau Funes i Romero, Rosa Funtané i Vilà, Maria de los Angeles Gallardo i Borrega, Antoni García i Acero, Xavier García Albiol, Joan Carles García i Cañizares, Isabel García i Ripoll, Miquel González i Monforte, Dionís Guiteras i Rubio, Rafael Homet i Ventayol, Miguel Angel Ibañez i Giner, Valentí Junyent i Torras, Oriol Lladó i Esteller, Núria Marín i Martínez, Laura Martínez i Portell, Josep Monràs i Galindo, Josep-Ramon Mut i Bosque, Núria Parlón i Gil, Laura Pérez i Castaño, Juan José Puigcorbé i Benaiges, Martí Pujol i Casals, Sònia Recasens i Alsina, Manuel Reyes López, Ramon Riera i Bruch, Carles Rodríguez i Herencia, Carlos Ruíz i Novella, Eulàlia Sabater i Díaz, Josep Salom i Ges, Alexandra Sevilla i Oliveras, Sonia Sierra i Infante, Lluís Tomás i Moreno i Salvador Tovar i Funes.

Hi assisteixen, també, la Interventora General, senyora Teresa Raurich Montasell i el Tresorer, senyor Josep Abella Albiñana.

La Secretària General, Sra. Mahillo, obre la sessió donant la benvinguda a les persones presents a la sessió.

Tot seguit, per part de la Secretaria General s'indica el següent: Es procedeix a la constitució de la nova corporació de la Diputació de Barcelona, d'acord amb els resultats obtinguts en les darreres eleccions locals celebrades el 24 de maig de 2015 i segons les certificacions emeses per les catorze juntes electorals de zona de Barcelona. En primer lloc, d'acord amb el que disposa l'article 207.1 de la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general, s'ha de procedir a la constitució de la Mesa d'Edat, integrada pels diputats de major i menor edat presents en l'acte. En el present cas, la Mesa d'Edat queda constituïda pel Sr. **Ramon Riera Macia**, diputat electe de major edat, qui actuarà de president de la Mesa, i per la Sra. **Maria Rovira i Torrens**, diputada electa de menor edat, qui actuarà com a membre de la Mesa.

El president de la Mesa, s'apropa a la presidència i dóna lectura a la fórmula jurament següent:

“Juro, per la meua consciència i honor, complir amb fidelitat les obligacions del càrrec de diputat de la Diputació de Barcelona amb lleialtat al Rei i guardar i fer guardar la Constitució, com a norma fonamental de l'Estat, així com l'Estatut d'Autonomia de Catalunya”

A continuació, la Secretària General demana la presència de la Sra. Maria Rovira i Torrens. Igualment fa promesa del càrrec d'acord amb la fórmula anteriorment senyalada, que llegeix el President de la Mesa:

“Jureu o prometeu, per la vostra consciència i honor, complir amb fidelitat les obligacions del càrrec de diputada/diputat de la Diputació de Barcelona amb lleialtat al Rei i guardar i fer guardar la Constitució, com a norma fonamental de l'Estat, així com l'Estatut d'Autonomia de Catalunya”

La Sra. Rovira contesta: “Per imperatiu legal, prometo que treballarem per assolir la independència, el socialisme i el feminisme del conjunt dels Països Catalans”.

Tot seguit, el president de la Mesa d'Edat declara que aquesta queda constituïda i pronuncia les paraules següents:

En aquest moment, solemne, de la constitució de la Diputació de Barcelona, saludar les autoritats, diputats i diputades electes, amics i amigues.

“Iniciem la sessió de constitució del plenari de la Diputació de Barcelona, que és, d'acord amb la Constitució i l'Estatut de Catalunya, el govern provincial representatiu dels ens locals, compostat pels municipis del seu territori; escollits tots els seus membres d'entre i pels regidors de la província de Barcelona. Procedirem a constituir la corporació i a l'elecció del seu president.

La Diputació de Barcelona, amb alts i baixos, té una història de dos segles. Des dels inicis del segle XX, aquesta corporació ha jugat un paper en la modernització de la societat catalana i de les seves institucions públiques locals. No cal recordar, perquè ho hem celebrat aquest darrer any, amb ocasió de l'aniversari de la Mancomunitat, el que fou la tasca modernitzadora i democràtica de personalitats com Enric Prat de la Riba o Josep Puig i Cadafalch. Més proper a nosaltres és el que significa la Diputació de Barcelona en la Transició democràtica, com a fonament material de la reconstrucció de la Generalitat republicana dins del marc de la monarquia democràtica. Les figures dels presidents Josep Tarradellas o Francesc Martí Jusmet són part de la història del nostre país. I no voldria deixar de reconèixer la tasca que han fet tots els presidents de la Diputació de Barcelona en les darreres dècades. Més enllà de les ideologies i de les diferències, sempre aquesta casa ha estat un lloc de trobada i d'entesa, de servei als ajuntaments com els ajuntaments volen ser servits. Tots els presidents que he conegut, Manuel Royes, José Montilla, Celestino Corbacho, Antoni Fogué i Salvador Esteve, cadascú amb el seu estil personal, cadascú amb la seva pròpia trajectòria, han aportat la seva part a la contínua adaptació de la nostra institució a les noves necessitats dels municipis catalans. I ara, avui, ens correspondrà escollir al que serà el 82è President de la Diputació a qui desitjo sort i encert.

I a tots vostès els voldria traslladar, per acabar la meva intervenció, la convicció que els que coneixem aquesta casa l'estimen i els que hi arribeu per primera vegada us la estimareu. Més enllà dels tòpics, aquesta institució –discretament, fins i tot, exageradament- és el fidel company que tenen els nostres ajuntaments a l'hora de donar serveis als ciutadans en aquests moments difícils com hem viscut per les crisis. Moltes gràcies.”

El Sr. Riera continua, dient:

Procedirem a prendre jurament als membres electes.

Atès que ja s'ha constituït la Mesa d'Edat, d'acord amb l'article 207.1 de la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general;

Atès que tots els membres electes han presentat les declaracions de béns i drets patrimonials i sobre causes de possibles incompatibilitats i d'activitats que els proporcionin, o puguin proporcionar ingressos econòmics, legalment exigides a l'article 75.7 de la Llei 7/85 de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, i a l'article 163.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya;

Atès que s'han comprovat les credencials dels membres electes, atorgades per les catorze juntes electorals de zona de Barcelona;

A continuació, la Secretaria general de la Diputació de Barcelona anomenarà les diputades i els diputats electes, per ordre de col·locació dels partits polítics, coalicions o federacions de partits que van obtenir representació en aquesta Diputació, en base a les certificacions emeses per les catorze juntes electorals de zona. Concretament, es procedirà a anomenar per ordre de major a menor nombre de membres representants de cadascun dels diferents partits, coalicions i federacions de partits amb representació en aquesta corporació local.

A aquests efectes, per part de cadascun de les diputades o diputats, es procedirà, des dels seus seients, a realitzar optativament jurament o promesa del càrrec de diputada o diputat. Per això, els electes podran contestar "sí, juro" o "sí, prometo", admetent-se la fórmula de "sí, per imperatiu legal".

"Jureu o prometeu, per la vostra consciència i honor, complir fidelment les obligacions del càrrec de diputada o diputat, amb lleialtat al Rei, i guardar i fer guardar la Constitució, com a norma fonamental de l'Estat, així com l'Estatut d'Autonomia de Catalunya?"

La Secretaria General diu: La llista de les senyores diputades i senyors diputats electes és la següent:

PER PART DE LA FEDERACIÓ DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (CIU)

Sra. Meritxell BUDÓ i PLA. Per imperatiu legal, ho prometo.

Sr. Jesús CALDERER i PALAU. Per imperatiu legal, ho prometo.

Sr. Marc CASTELLS i BERZOSA. Per imperatiu legal, ho prometo.

Sr. Jaume CIURANA i LLEVADOT. Per imperatiu legal, ho prometo.

Sra. Mercè CONESA i PAGÈS. Per imperatiu legal, ho prometo.

Sra. Teresa Maria FANDOS i PAYÀ. Per imperatiu legal, ho prometo.

Sr. Joaquim FORN i CHIARIELLO. Per imperatiu legal, ho prometo.

Sr. Miquel FORNS i FUSTÉ. Si, ho prometo per imperatiu legal i em comprometo a treballar pel progrés social i econòmic del territori i pel procés sobiranista de Catalunya.

Sr. Joan Carles GARCÍA i CAÑIZARES. Per imperatiu legal, ho prometo.

Sr. Valentí JUNYENT i TORRAS. Per imperatiu legal, ho prometo.

Sra. Laura MARTÍNEZ i PORTELL. Si, juro.

Sra. Sònia RECASENS i ALSINA. Si, prometo.

Sr. Ramon RIERA i BRUCH. Si, per imperatiu legal, ho prometo.

Sr. Josep SALOM i GES. Ho prometo per imperatiu legal.

PER PART DEL GRUP D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA – ACORD MUNICIPAL(ERC-AM)

Sr. Isaac ALBERT i AGUT. Prometo per imperatiu legal. I manifesto que treballaré per assolir la República catalana, nacionalment lliure i socialment justa.

Sra. Blanca ARBELL i BRUGAROLA. Ho prometo per imperatiu legal. I manifesto que treballaré per assolir la República catalana, lliure i socialment justa.

Sr. Jordi FÀBREGA i COLOMER. Ho prometo per imperatiu legal. I manifesto que treballaré per assolir la República catalana, nacionalment lliure i socialment justa.

Sra. Rosa FUNTANÉ i VILÀ. Ho prometo per imperatiu legal. I manifesto que treballaré per assolir la República catalana, lliure i socialment justa.

Sr. Antoni GARCÍA i ACERO. Ho prometo per imperatiu legal. I manifesto que treballaré per assolir una república catalana, lliure i socialment justa.

Sr. Dionís GUITERAS i RUBIO. Ho prometo per imperatiu legal. I manifesto que treballaré per una Catalunya i una República socialment justa i nacionalment equilibrada. Us demano disculpes. M'he quedat en blanc.

Sr. Rafael HOMET i VENTAYOL. Si, per imperatiu legal, ho prometo. I manifesto que treballaré per assolir la República catalana, lliure i socialment justa.

Sr. Oriol LLADÓ i ESTELLER. Ho prometo per imperatiu legal. I manifesto que treballaré per assolir la República catalana, lliure i socialment justa.

Sr. Josep-Ramon MUT i BOSQUE. Ho prometo per imperatiu legal. I manifesto que treballaré per assolir la República catalana, nacionalment lliure i socialment justa.

Sr. Juanjo PUIGCORBÉ i BENAIGES. Per imperatiu legal, ho prometo. I manifesto que seguiré treballant per assolir la República catalana, lliure i socialment justa.

Sr. Martí PUJOL i CASALS. Per imperatiu legal, ho prometo. I manifesto que treballaré per assolir la República catalana, lliure i socialment justa.

PER PART DE LA COALICIÓ ELECTORAL PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA-CANDIDATURA DE PROGRÉS (PSC-CP)

Sra. Montserrat BALLARIN i ESPUÑA. Si, ho prometo.

Sr. Jordi BALLART i PASTOR. Si, ho prometo.

Sra. Pilar DÍAZ i ROMERO. Si, ho prometo.

Sra. Ana Maria del Puy DEL FRAGO i BARES. Si, ho prometo.

Sr. Miquel GONZÁLEZ i MONFORTE. Si, ho prometo.

Sra. Núria MARÍN i MARTÍNEZ. Si, ho prometo.

Sr. Josep MONRÀS i GALINDO. Si, ho prometo.

Sra. Núria PARLÓN i GIL. Si, ho prometo.

Sr. Carlos RUÍZ i NOVELLA. Si, ho prometo.

Sr. Lluís TOMÁS i MORENO. Si, prometo.

PER PART DE LA COALICIÓ ELECTORAL ENTESA (E)

Sr. Jaume ASENS i LLODRÀ. Si, ho prometo per imperatiu legal i fins que Catalunya no pugui assolir la seva llibertat com a poble.

Sr. Arnau FUNES i ROMERO. Si, ho prometo per imperatiu legal.

Sra. Maria de los Angeles GALLARDO i BORREGA. Si, per imperatiu legal.

Sra. Isabel GARCÍA i RIPOLL. Si, ho prometo.

Sra. Laura PÉREZ i CASTAÑO. Per imperatiu legal, ho prometo.

Sr. Carles RODRÍGUEZ i HERENCIA. Si, per imperatiu legal, ho prometo.

Sra. Alexandra SEVILLA i OLIVERAS. Si, per imperatiu legal.

PER PART DEL PARTIT POPULAR- PARTIDO POPULAR (PP)

Sr. Xavier GARCÍA ALBIOL. Si, ho juro.

Sr. Manuel REYES LÓPEZ. Si, juro.

PER PART DEL PARTIT CIUTADANS – PARTIDO DE LA CIUDADANIA (C's)

Sr. Miguel Angel IBÁÑEZ GINER. Si, ho prometo

Sra. Sònia SIERRA INFANTE. Si, lo prometo.

Sr. Salvador TOVAR FUNES. Si, juro

PER PART DE LA COALICIÓ ELECTORAL CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR - POBLE ACTIU (CUP-PA)

Sr. Joaquim Jesús DURAN i REDONDO. Per imperatiu legal, si, ho prometo.

Sra. Eulàlia SABATER i DÍAZ. Per imperatiu legal, ho prometo.

En acabar, el president de la Mesa d'Edat diu:

Queda legalment constituïda la nova corporació de la Diputació de Barcelona, d'acord amb les normes que regula l'article 207.1 de la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, sobre règim electoral general i l'article 57 del Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals.

A continuació es procedirà a l'elecció de la presidenta o president de la Diputació de Barcelona, d'acord amb el que disposa l'article 207.2 de la Llei orgànica de règim electoral general.

En primer lloc, es procedirà a la proclamació de les candidates o els candidats a la presidència de la Diputació de Barcelona. Per tant, la presidència de la Mesa d'Edat preguntarà als representants de cadascun dels partits, federacions de partits o coalicions que han obtingut representació si accepten o no presentar candidatura a la presidència de la Diputació de Barcelona, per ordre de menor a major representació en el consistori.

II·lma. Sra. Eulàlia Sabater i Díaz, diputada per la coalició electoral "Candidatura d'Unitat Popular – Poble Actiu" (CUP-PA) presenteu candidata o candidat a la presidència de la Diputació de Barcelona.

La II·lma. Sra. Sabater manifesta: Si, presentem candidat.

A la pregunta sobre quin nom presenten, respon: Jo mateixa. Eulàlia Sabater.

II·lm. Sr. Miguel Ángel Ibáñez i Giner, diputat pel partit "Ciudadans – Partido de la Ciudadanía" (C's), presenteu candidata o candidat a la presidència de la Diputació de Barcelona?.

L'II·lm. Sr. Ibáñez manifesta que no presenten candidatura.

II·lm. Sr. Xavier Garcia Albiol, diputat del "Partit Popular - Partido Popular (PP)", presenteu candidat o candidata a la presidència de la Diputació de Barcelona?.

L'II·lm. Sr. Garcia Albiol manifesta: No presentem candidatura ni donarem suport a cap candidat.

II·lm. Sr. Arnau Funes i Romero, diputat per la coalició electoral "Entesa", presenteu candidat o candidata a la presidència de la Diputació de Barcelona?.

L'II·lm. Sr. Funes manifesta: No, no presentem candidat.

II·lma. Sra. Pilar Díaz i Romero, diputada per la coalició electoral "Partit dels Socialistes de Catalunya – Candidatura de Progrés (PSC-CP)", presenteu candidata o candidat a la presidència de la Diputació de Barcelona?.

La II·lma. Sra. Díaz manifesta: El Grup Socialista de la Diputació no presenta cap candidat o candidata a la presidència.

II·lm. Sr. Dionís Guiteras i Rubio, diputat per la coalició electoral "Esquerra Republicana de Catalunya – Acord Municipal (ERC-AM)", presenteu candidat o candidata a la presidència de la Diputació de Barcelona?.

L'II·lm. Sr. Guiteras manifesta: No presentarem candidat a la presidència de la Diputació de Barcelona.

II·lm. Sr. Joan Carles Garcia i Cañizares, diputat per la federació "Convergència i Unió (CiU)", presenteu candidata o candidat a la presidència de la Diputació de Barcelona?.

L'II·lm. Sr. Garcia i Cañizares manifesta: Sí. Presentem la Mercè Conesa i Pagès com a candidata a la presidència.

A continuació el president de la Mesa d'Edat, Sr. Riera, diu: Per tant, són candidats, en aquest cas candidates, a la presidència de la Diputació de Barcelona les diputades senyora Mercè Conesa i Pagès i senyora Eulàlia Sabater i Díaz.

A continuació, es procedirà a la votació per a l'elecció de la presidenta de la Diputació, mitjançant votació secreta i d'acord amb les normes següents:

Totes les diputades i tots els diputats presents tenen un sobre i un paper en blanc, perquè escriguin el nom i cognom de qualsevol de les candidates abans assenyalades.

Només pot donar-se el vot a una de les candidates proclamades.

S'admet la possibilitat de lliurar la papereta en blanc, si algun de les diputades o diputats, així ho desitja. En aquest cas, es computarà com a vot en blanc.

Les paperetes que continguin noms o referències diferents als noms i cognoms de qualsevol de les candidates o candidats proclamats per a l'elecció de la presidenta de la Diputació de Barcelona, es computarà com a vot nul.

Les paperetes s'introduiran en el sobre i es tancarà.

La Secretaria general anomenarà individualment a cadascun de les diputades o diputats presents, de major a menor representació en el consistori, els quals es dirigiran a la mesa presidencial i introduiran el seu sobre a l'urna.

Votaran, en darrer lloc, els membres de la Mesa d'Edat.

Si alguna de les candidates a la presidència d'aquesta corporació obtingués la majoria absoluta del nombre legal de membres d'aquesta corporació; és a dir, que obtingués, com a mínim, 26 vots al seu favor, serà proclamada presidenta de la Diputació de Barcelona.

Per realitzar la votació, les diputades i diputats s'aproparan a la Mesa presidencial i procediran a introduir el sobre dins de l'urna.

Per part de la Secretaria general es procedeix a demanar el vot dels senyors diputats i de les senyores diputades en l'ordre següent:

Per part de la federació "Convergència i Unió" (CiU):

Sra. Meritxell Budó i Pla
Sr. Jesús Calderer i Palau
Sr. Marc Castells i Berzosa
Sr. Jaume Ciurana i Llevadot
Sra. Mercè Conesa i Pagès
Sra. Teresa Maria Fandos i Payà
Sr. Joaquim Forn i Chiariello
Sr. Miquel Forns i Fusté
Sr. Joan Carles Garcia i Cañizares
Sr. Valentí Junyent i Torras
Sra. Laura Martínez i Portell
Sra. Sònia Recasens i Alsina
Sr. Ramon Riera i Bruch
Sr. Josep Salom i Ges

Per part de la coalició electoral “Esquerra Republicana de Catalunya –Acord Municipal” (ERC-AM)

Sr. Isaac Albert i Agut
Sra. Blanca Arbell i Brugarola
Sr. Jordi Fàbrega i Colomer
Sra. Rosa Funtané i Vilà
Sr. Antoni Garcia i Acero
Sr. Dionís Guiteras i Rubio
Sr. Rafel Homet i Ventayol
Sr. Oriol Lladó i Esteller
Sr. Josep Ramon Mut i Bosque
Sr. Juanjo Puigcorbé i Benaiges
Sr. Martí Pujol i Casals

Per part de la coalició electoral “Partit dels Socialistes de Catalunya – Candidatura de Progrés” (PSC-CP)

Sra. Montserrat Ballarín i Espuña
Sr. Jordi Ballart i Pastor
Sra. Pilar Díaz i Romero
Sra. Ana Maria Del Puy-Del Frago i Bares
Sr. Miquel González i Monforte
Sra. Núria Marín i Martínez
Sr. Josep Monràs i Galindo
Sra. Núria Parlon i Gil
Sr. Carles Ruíz i Novella
Sr. Lluís Tomás i Moreno

Per part de la coalició electoral “Entesa”

Sr. Jaume Asens i Llodrà
Sr. Arnau Funes i Romero
Sra. Maria de los Ángeles Gallardo i Borrega
Sra. Isabel García i Ripoll
Sra. Laura Pérez i Castaño
Sr. Carlos Rodríguez i Herencia
Sra. Alexandra Sevilla i Oliveras

Per part del “Partit Popular / Partido Popular” (PP)

Sr. Xavier García Albiol
Sr. Manuel Reyes López

Per part del partit “Ciutadans – Partido por la Ciudadanía” (C’s)

Sr. Miguel Ángel Ibáñez Giner
Sra. Sonia Sierra Infante
Sr. Salvador Tovar Funes

Per part de la coalició electoral “Candidatura d’Unitat Popular – Poble Actiu” (CUP-PA)

Sr. Joaquim Jesús Duran i Redondo
Sra. Eulàlia Sabater i Díaz

Per part dels membres de la Mesa d’Edat

Sra. Maria Rovira i Torrens
Sr. Ramon Riera Macia

El president de la Mesa d’Edat, Sr. Riera, procedeix a l’escrutini dels vots emesos per les diputades i els diputats presents per a l’elecció de la presidència. El membre de menor edat de la mesa, l’l·lma. Sra. Maria Rovira i Torrens, obre l’urna, extreu els vots emesos i llegeix el contingut de les paperetes en veu alta.

Realitzat l’escrutini dels vots el resultat és el següent:

Vots emesos: 51
Vots en blanc: 13
Vots a favor de la l·lma. Sra. Mercè Conesa i Pagès: 35
Vots a favor de la l·lma. Sra. Eulàlia Sabater i Díaz: 3

El president de la Mesa d’Edat, Sr. Riera, diu: Queda proclamada presidenta de la Diputació de Barcelona, per haver obtingut la majoria absoluta dels vots del nombre legal de membres d’aquesta corporació, la l·lma. Sra. Mercè Conesa i Pagès.

l·lma. Sra. Mercè Conesa i Pagès, accepteu el càrrec de presidenta de la Diputació de Barcelona, per al qual heu estat nomenada per voluntat d’aquesta?

La Sra. Mercè Conesa respon: Sí, accepto. Prometo, per la meva consciència i honor, complir fidelment les obligacions del càrrec de presidenta de la Diputació de Barcelona. Prometo, també, per imperatiu legal, la lleialtat al Rei i guardar i fer guardar la Constitució, com a norma fonamental de l’Estat, així com l’Estatut d’Autonomia de Catalunya.

A continuació el president de la Mesa d’Edat lliura a la nova president de la Diputació de Barcelona els atributs del càrrec.

La Sra. **presidenta** diu: Senyores i senyors, diputats i diputades, benvinguts, doncs, a la continuació d’aquest Plenari de constitució d’aquesta corporació. En aquest moment em plau donar el torn de paraula als diferents grups polítics aquí representats i, per tant, tot seguit vull donar la paraula a la **l·lma. Sra. Maria Rovira i Torrens, com a representant de la coalició electoral Candidatura d’Unitat Popular – Poble Actiu (CUP-PA)**. Té la paraula.

La **Sra. Rovira** diu: Bon dia a tots i totes les presents avui en aquest Ple de constitució de la Diputació. També a aquelles persones treballadores de la Diputació, que sé que ens estan seguint.

Per primer cop a la història, les candidatures de Poble Actiu serem presents a les quatre diputacions en què van esquarterar, fa segles, aquest tros de país en què vivim sota dominació espanyola. És per això que, quan fa uns moments hem hagut de prometre el càrrec, ho hem fet per imperatiu legal. La segona restauració borbònica de 1978 ens obliga encara avui als catalans i catalanes de sotmetre'ns al seu poder, guanyat per la força de les armes i la imposició. Però, tot i aquests tres-cents anys d'ocupació i intent de genocidi, encara restem aquí. I estem, més decidits que mai, a posar fi a aquest sotmetiment i a iniciar, d'una vegada per totes, el nostre camí cap a la plena consecució dels nostres drets més elementals com a classe, com a dones i com a poble.

A les persones que formem part de les candidatures de Poble Actiu no ens és còmode de participar d'aquesta institució, en tant en quant aquesta representa l'esglaió fonamental del procés d'uniformització estatal que facilita la imposició del sistema capitalista i la reproducció i perpetuació del sistema patriarcal sobre les nostres esquenes. Però, tres segles després de la conquesta castellana, des de la Candidatura d'Unitat Popular i les Candidatures Alternatives del Vallès, reivindiquem un ens democràtic que defensi els interessos dels municipis, partint de l'autonomia de cadascun dels pobles i les ciutats, per tal de fer força i desenvolupar-se com a territori. Una lògica totalment inversa a la de la institució en la qual avui prenem possessió.

Des del caràcter municipalista de la Candidatura d'Unitat Popular - Poble Actiu i les Candidatures Alternatives del Vallès, entenem i defensem l'autonomia municipal, així com plantejem també les vegueries com a espai territorial de coordinació per a un desenvolupament dels municipis que cobreixi les necessitats de la classe treballadora del nostre poble. Alhora, creiem que aquests i aquestes han de poder participar en la presa de decisions públiques, sempre i, de fet, no estem proposant res d'innovador: plantejem la recuperació de l'essència del poder local que va caracteritzar l'organització del territori als diversos pobles de la Mediterrània i que va servir d'eix de progrés del nostre país fins a la seva conquesta i sotmetiment per part de la Corona espanyola.

Des del primer dia que les CUP i les CAV tenim presència a les diputacions, volem exigir la seva dissolució i l'articulació de les vegueries com aquelles institucions ajustades als àmbits territorials naturals de les nostres relacions socials, culturals, polítiques i econòmiques. Que les vegueries siguin, per tant, la base d'articulació nacional dels Països Catalans. Una estructuració que parteix de la base del municipi, com a element natural de relació entre persones, i que s'articula a través de les vegueries com a espais de desenvolupament i creació que componen aquests rics i diversos territoris del nostre país, partint de la cooperació local i territorial i de la participació democràtica com els principals motors de desenvolupament per a la transformació social i econòmica que ha de posar fi a les desigualtats socials que promou l'actual sistema de dominació social, econòmic i patriarcal.

Avui, doncs, toca parlar del present. I el present ve marcat, com portem denunciant des dels darrers anys des de les candidatures rupturistes, per tres crisis sistèmiques, determinades per la crisi capitalista i per la crisi de legitimitat del règim del 78, que ens nega els nostres drets més fonamentals. La primera d'aquestes crisis és l'econòmica. No cal fer ara tot un detall de les dades estadístiques que demostren la difícil situació

que patim en pròpia pell les classes populars. Des de les xifres d'atur fins a les de pobresa o fam. De fet, una crisi econòmica que, recordem, no és crisi, és el sistema cínic que ens assassina, que es diu capitalisme. Per tant, entenem que cal urgentment un canvi de model socioeconòmic i d'estructures productives i reproductives que signifiquin una ruptura amb l'*status quo* actual, amb el sistema capitalista i també amb el sistema patriarcal. De ben segur i contradient moltes veus que criden molt últimament, la independència d'aquest tros del país en què vivim és un dels instruments més útils i necessaris, ara mateix, per poder iniciar un procés constituent que permeti poder decidir lliurement entre tot el poble quin model d'Estat volem construir per a les futures generacions. Per poder, en definitiva, tenir la vida digna que ens mereixem. I és així que, d'aquesta primera crisi socioeconòmica, passem a la segona crisi que vivim actualment: la crisi nacional.

Precisament, en l'actual conjuntura, les diputacions es troben enmig d'un procés contradictori. Per una banda, el procés que anhelem els catalans i les catalanes que respectem la democràcia, que no és res més que el dret de poder decidir lliurement el nostre futur com a poble. I, per altra banda, una nova ofensiva recentralitzadora i uniformitzadora de l'Estat espanyol que, a través de la "Ley de Racionalización y Sostenibilidad de la Administración Local", pretén utilitzar les diputacions, un cop més en la història, com aquelles institucions que manllevan l'autonomia local i centralitzen i uniformitzen l'administració. Així doncs, la Diputació de Barcelona ha de posicionar-se en una de les dues direccions que marca la cruïlla actual. O aposta per seguir el camí decidit per la majoria de municipis i persones de Catalunya, de trencar amb el règim del 78 i iniciar un procés constituent, o seguir en la submissió i l'acatament de les imposicions de l'Estat espanyol, per ordre de la Troika, per aprofundir en aquest règim, basat en la uniformització i la centralització. Per això, volem que quedi molt clar que, des de les candidatures de Poble Actiu, treballarem per una major distribució de la riquesa i el treball, una distribució per a les classes populars de totes les viles i totes les ciutats de la província de Barcelona. I, d'aquesta cruïlla històrica que vivim, enllacem amb la tercera i darrera crisi que estem patint actualment, que és la crisi democràtica.

Les institucions creades per la darrera restauració viuen els seus moments de pitjor legitimitat. Segurament, aquesta tercera crisi no s'entén sense les dues primeres. És per això, que l'hem deixat també pel final. La política d'austeritat dictada pel capital s'ha imposat un cop més per la força. Una política d'austeritat que ha causat estralls entre les classes populars coincidint amb l'actual i nova crisi cíclica del capitalisme. I que, davant d'aquesta inoperativitat de l'esfera pública -lligada de mans al capital i a la corrupció- per respondre als interessos i a les necessitats de les classes populars, ha perdut encara la poca credibilitat que tenia. Una legitimitat, doncs, tocada de mort, si a sobre hi afegim els centenars de casos de corrupció que afecten el nostre país. Vergonya. És per tot això que un dels nostres principals objectius serà aixecar catifes i obrir finestres i armaris, alhora que, també, voldrem combatre l'emergència social del conjunt del nostre territori. Perquè, a més, les diputacions són les institucions que tenim al nostre país que més opacitat presenten. El poble no té cap mena de coneixement del que s'està parlant avui aquí ni de per a què serveix aquesta institució.

És per això que no venim aquí a escalfar la cadira, sinó que venim disposats a treballar perquè, més enllà de presentar propostes i opinar sobre les possibles

propostes que presentin la resta de forces polítiques i el Govern, traslladarem al carrer el que aquí passa, deixa de passar, s'explica o es calla voluntàriament. Perquè estem fartes de l'opacitat que impregna aquesta sala, tota la sala i cadascun dels despatxos de la Diputació. Per això no acceptarem privilegis, per això no hem acceptat ni pins ni assegurances vitalícies. Perquè nosaltres representem el conjunt del poble. Les candidatures rupturistes treballarem, doncs, per retornar el poder a tots els municipis i posar llums i taquígrafs a aquestes sales.

L'Excma. Sra. presidenta agraeix a la Il·lma. Sra. Rovira la seva intervenció i dona la paraula a l'Il·lm. **Sr. Miguel Angel Ibañez per part de Ciutadans – Partido de la Ciudadania**, qui diu:

Gràcies, senyora presidenta. Senyora presidenta, diputats i diputades, autoritats nacionals, autonòmiques i locals, ciutadans i ciutadanes que avui ens heu volgut acompanyar en aquest acte.

En primer lloc, des del nostre Grup, volem felicitar la nova presidenta de la Diputació de Barcelona per la seva elecció i, també, pel fet de ser la primera dona que ocupa aquest càrrec, normalitzant-se així la necessària igualtat d'oportunitats sense distincions per raó de gènere. Li desitgem, des del nostre Grup, els màxims encerts perquè tot això redundarà en la direcció d'aquesta institució i en el benefici de tothom.

Hem pres possessió dels nostres càrrecs perquè com a càrrecs electes estem obligats a respondre, no ja davant dels nostres electors, sinó davant el conjunt de la societat sobre l'obligació que tenim de defensar el seus interessos, tant els càrrecs d'elecció directa com els càrrecs d'elecció indirecta. D'altra banda, és conegut el posicionament de Ciutadans envers les diputacions: creiem que han de desaparèixer tal i com estan concebudes avui dia. El nostre parer és que cal disminuir els nivells administratius. Avui dia n'hi ha massa nivells, segons el nostre criteri i el que volem és caminar cap a l'eficàcia en l'Administració pública. I és en aquest sentit que no hem presentat candidatura a la presidència de la Diputació de Barcelona. Però el fet de voler disminuir els nivells administratius no vol dir que no reconeguem la feina que es fa des d'aquesta casa i des d'aquesta Diputació. Els municipis tenen la necessitat, més quan són més petits, de coordinar-se amb d'altres per tal de poder assolir aquells serveis que, per si sols, no podrien donar o, si més no, els podrien donar però a un preu absolutament prohibitiu. En definitiva, no estem en contra ni volem eliminar la feina que es fa des d'aquesta Diputació, donant suport als municipis, sinó que estem convençuts que es podria continuar prestant els mateixos serveis amb menys costos i sense necessitat d'una organització política, establint aquells àmbits de col·laboració supramunicipal que poguessin conduir a un increment de l'eficiència dels serveis compartits.

A més, la Diputació de Barcelona ha de ser, al nostre parer, un agent implicat en la lleialtat institucional i en la defensa dels principis constitucionals i democràtics, que són la garantia de la llibertat i la democràcia i que ens han permès el major període de pau i prosperitat de la nostra història. Una Constitució que també reconeix l'autonomia, tant de les comunitats dites autònomes com dels propis municipis i les pròpies províncies, i que defineix les diputacions com "el gobierno de la agrupación de municipios que es la provincia". Aquest nou mandat per al món local que avui comença ens agradaria que

contribuís a millorar el municipalisme, fent-lo més social, més transparent i més pròxim al ciutadà, tot i evitant la temptació de governar per als territoris, en lloc de fer-lo per a les persones. Però, a més, des d'aquesta Diputació, creiem que s'haurien de construir polítiques socials, fent costat als ajuntaments que, com a administració més propera als ciutadans, és a on s'adrecen les persones més necessitades per tal que els ajudin a resoldre les seves necessitats més bàsiques. Des de la Diputació, evidentment, no els podem deixar sols en aquests moments, tenim que respondre amb el suport necessari per tal que ells puguin respondre, al seu torn, davant els ciutadans més castigats per la crisi perquè, si és important sortir de la crisi, el que encara és més important és sortir-ne sense que ningú no es quedi enrere. A Ciutadans estem convençuts que, avui dia, els municipis, complexos i moderns, no admeten la simplificació nacional, identitària o ideològica. Les ciutats del segle XXI s'han de definir no per llurs privilegis històrics sinó pel compromís col·lectiu de llurs habitants per millorar el seu entorn més proper, per millorar l'entramat vital i comercial i per millorar, en definitiva, la seva qualitat de vida.

Evidentment, respectem la majoria que vostè representa com a presidenta, però en pertànyer a un partit independentista lògicament no els hem pogut donar avui el nostre recolzament. Si, durant aquest mandat, es té la temptació d'utilitzar els recursos per a qüestions alienes a aquelles per a les quals va ser concebuda la Diputació, com per exemple les identitàries, ens tindran enfront fent oposició, però, si s'inclinen per fer més i millor municipalisme en benefici de les persones i no dels territoris, per fer més polítiques socials i més ajuts en forma de serveis i infraestructures, pot comptar amb nosaltres per dur-lo a terme. Moltes gràcies.

L'Excma. Sra. presidenta agraeix al Sr. Ibañez la seva intervenció i dona la paraula a l'**II-m. Sr. García Albiol per part del Partit Popular**, qui diu: Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats, expresidents de la Diputació, vicepresidenta del Govern, consellera, inspector general de l'Exèrcit, amics i amigues. Bon dia.

Les meves primeres paraules, en nom del Grup del Partit Popular, com no pot ser d'una altra manera, han de ser per felicitar la presidenta; evidentment, des de la discrepància ideològica, com ha quedat palès en les jures i promeses dels diputats. Però sí que volem felicitar-la i, sobretot, desitjar-li, més que sort, encert, perquè crec que és el que necessiten els municipis de la província de Barcelona.

Avui, iniciem una nova legislatura en aquesta Diputació, que és, com vostès saben, una institució reconeguda i valorada. Nosaltres, i ho vull dir d'una manera ben clara, ens sentim molt orgullosos de la Diputació de Barcelona i ens sentim molt orgullosos del paper que fa perquè creiem que és una institució que és capaç de donar resposta als ajuntaments petits, mitjans i grans, però, sobretot, la Diputació de Barcelona ha estat capaç de donar-hi resposta en els darrers quatre anys; quatre anys que han estat molt complicats i molt difícils per a tothom: els ciutadans, les famílies, els autònoms, les empreses i les institucions. I jo ho haig de dir sota la meva experiència com a alcalde de la tercera ciutat més gran de Catalunya en la passada legislatura. I és que gràcies a la Diputació de Barcelona, en gran part, ajuntaments que patíem i estàvem en una situació difícil i complicada hem pogut mantenir el nivell de serveis als nostres ciutadans. I, quan estic parlant del nivell de serveis, no m'estic referint únicament ni exclusivament a les aportacions econòmiques que es puguin fer i es fan, des de la

Diputació de Barcelona, per millorar infraestructures i serveis, sinó també als serveis d'assessorament, als serveis tècnics que presta la Diputació i, especialment, d'una manera molt concreta i molt necessària, als prestats als ajuntaments petits perquè, d'una altra manera, aquests ajuntaments, que no tenen ni recursos econòmics, ni materials, ni humans, difícilment podrien tirar endavant llurs projectes. Per tant, nosaltres reiterar la nostra satisfacció i el nostre orgull per pertànyer a aquesta institució.

La Diputació de Barcelona al llarg dels darrers anys, ha estat una institució que ha sabut, en termes generals, mantenir-se al marge de controvèrsies i disputes polítiques a nivell català i a nivell espanyol. Sí que és cert que, en els darrers mesos, doncs han aparegut algunes propostes amb una certa càrrega ideològica, però, al llarg de la història més recent, al llarg dels darrers anys que recordo com a membre d'aquesta Diputació, hem de reconèixer que la Diputació de Barcelona s'ha dedicat, bàsicament, a centrar-se en allò que és el seu fi, en allò que és estrictament necessari per al que es va crear, que és, com apuntava fa un moment, donar serveis als veïns i als municipis de la província de Barcelona. I, senyora Conesa, li haig de dir que la conec, que he estat treballant a l'inici de l'anterior legislatura, al Govern amb vostè; vaig estar sota la vicepresidència que gestionava vostè i haig de reconèixer, i ho vull fer públicament, el seu tarannà municipalista. Haig de reconèixer la seva voluntat d'ajudar i tirar endavant amb els municipis en tot allò que es pugui, i es allò que faig públicament, però també, amb la mateixa sinceritat, senyora presidenta, li haig de dir que, en el Grup del Partit Popular, vàrem llegir ahir, amb molta preocupació, el que vostè va manifestar en relació amb el nou Govern de la Diputació de Barcelona. En tots els mitjans de comunicació hem pogut llegir que s'apuntava, com a gran eix de l'acció de govern d'aquesta legislatura que s'inicia avui, convertir aquesta institució en un instrument importantíssim del procés d'independència de Catalunya. Li haig de dir, le tengo que decir senyora Conesa, que *"si usted va en esta línea, se equivocará; se equivocará si pretende convertir la Diputación de Barcelona en un instrumento en favor del proceso independentista de Cataluña. Aquí estamos para lo que estamos, que es para crear los mecanismos para ayudar a los municipios de la provincia de Barcelona, y le puedo decir que, si bien reconozco su carácter de alcaldesa del Ayuntamiento de Sant Cugat del Vallés y su labor al frente de la vicepresidencia de esta Diputación en la anterior legislatura, que ha ido en la línea que antes apuntaba, la de trabajar para los municipios, le tengo que decir que, si la voluntad del nuevo Gobierno de la Diputación, con Esquerra Republicana de Catalunya y también con los votos del Partido Socialista, si la voluntad de este gobierno es crear un instrumento para ayudar a la creación del proceso independentista de Cataluña, nos va a tener enfrente de manera clara y nítida. En esta Diputación, estamos para dar servicio a los ciudadanos y no para dar rienda suelta a la vocaciones independentistas o a las vocaciones ideológicas que pueda tener cada uno de nosotros"*. Per aquest motiu, senyora presidenta, senyora Conesa, com li deia a l'inici de la meva intervenció, li desitgem molt encert en la seva gestió. Creiem que està en condicions, en aquest moment, des dels punts de vista econòmic, financer i estructural, de que la Diputació segueixi sent un referent per a tots els alcaldes, regidors i municipis de la província de Barcelona. Si la seva línia de treball va en aquesta direcció, els tres diputats del Partit Popular estarem per col·laborar i fer més gran, cada dia, el suport de la Diputació als ajuntaments. Ara bé, i finalitzo, sí, com li deia fa un moment, la seva voluntat i la voluntat del seu Govern són desviar els esforços i l'atenció cap al procés

independentista de Catalunya, els tres diputats del Partit Popular estarem enfront de vostè de forma clara i nítida. Molt d'encert i molta sort.

L'Excma. Sra. presidenta agraeix a l'Il·lm. Sr. García Albiol la seva intervenció i dóna la paraula a l'Il·lm. **Sr. Arnau Funes i Romero per part de la coalició electoral "Entesa"**, qui diu: Gràcies, presidenta. Bona tarda, ja. Una salutació a tothom, autoritats, vicepresidenta, consellera, alcaldes, alcaldesses, regidors, excompanys i excompanyes del Plenari, treballadors i treballadores de la casa, amics i amigues. Bona tarda a tothom. Cal començar, doncs, com han fet les persones que m'han precedit en la paraula, donant l'enhorabona a la presidenta. Per tant, enhorabona, presidenta. És la primera presidenta de la institució. Potser hem trigat massa anys en que arribés aquesta primera presidenta. És un pas més, però no és el pas definitiu. Encara queda molta feina a fer per aconseguir l'equitat i una major representació i implicació de les dones en la política. Esperem que, des de la presidència, pugui encapçalar això. El nostre Grup volia explicar quatre idees en aquesta explicació de vot. Una, recalcar que hi ha una nova etapa política. L'altra, que hem d'aclarir al servei de qui està la Diputació. L'altra, saber com està avui la Diputació. I l'altra idea és com hem d'encarar aquest mandat i quins són els nostres objectius de mandat.

La nova etapa política i social és evident i queda així expressada als ajuntaments, al Plenari... El nostre propi Grup, Iniciativa, Esquerra Unida, les enteses de progrés municipal, Barcelona en comú, avui l'Entesa, representem 335.000 vots en la demarcació de Barcelona i 280 regidores i regidors, no només set diputats i diputades. I volem representar aquests 335.000 vots i aquests 280 homes i dones que avui defensen els interessos i les propostes de la nostra coalició als municipis de la demarcació. Hereus i hereves del PSUC, com no podia ser d'una altra manera, però també de moltes hores de moviments socials, de lluita, de municipalisme a peu de carrer; el nostre grup polític a la Diputació, creiem que expressem com mai que estem en una nova realitat i una nova etapa, una nova etapa que, a nivell global, podríem dir que no és un canvi d'època sinó que es tracta, segurament, d'una època de canvi, amb una nova realitat social que ens interroga i ens demana una nova política en el sentit més noble de la paraula. Canvis que ens interroguen i ens demanen donar respostes des de la ciutadania i des de la política. El municipalisme n'ha de ser protagonista en primera persona. Les eleccions municipals del 24 de maig ja van ser un reflex d'aquesta nova realitat social i política, amb nous escenaris polítics locals de petits municipis, però també de grans municipis, que tenen reflex, sense anar més lluny, en la composició d'aquest Plenari avui i en el nou Govern de la ciutat de Barcelona. Una nova etapa, com no, que també s'escenifica en el procés de canvi que viu Catalunya i on la Diputació ha de saber trobar el seu espai i no ha d'acceptar cap imposició de ningú. La Diputació de Barcelona hem de saber trobar el nostre espai.

La Diputació de Barcelona al servei de qui està? Per a nosaltres, la Diputació de Barcelona és una institució de gran importància per al país. Ho va ser en l'època de Prat de la Riba i ho tornà a ser en plena Transició, amb el retorn del president Tarradellas, abans de l'aprovació de l'Estatut de 1979. I ho ha estat des de llavors fins ara, com a instrument de suport als municipis i com a punta de llança en l'elaboració de polítiques socials, culturals o d'equitat de gènere o també mediambientals. I també ha estat una institució de referència, col·laboradora amb la Generalitat de Catalunya, per establir serveis decisius per al país: els parcs naturals, l'Organisme de Gestió

Tributària o la Xarxa de biblioteques. Alhora, si aquesta institució és encara reconeguda i referent a l'Estat espanyol i més enllà, és, en una part important i sobretot, gràcies a la professionalitat i la dedicació dels treballadors i les treballadores d'aquesta casa, a qui avui vull fer una especial referència. Per tant, no oblidem que, sobretot, la Diputació de Barcelona és una institució que ha d'estar al servei de la població, de la gent, de qui pateixen la crisi, la desigualtat social, la precarietat laboral, la pèrdua del seu habitatge, la pobresa o la degradació dels seus barris. Aquí està al servei de qui ha d'estar la Diputació. Després, evidentment, al servei dels municipis, dels petits, dels mitjans, dels metropolitans i de la ciutat de Barcelona, que han vist retallades les seves capacitats de treball per millorar la vida de la gent. No podem obviar la realitat de cap municipi, però tampoc de cap barri, de les ciutats i dels pobles de la nostra demarcació. En darrer terme, la Diputació està, també, al servei del país, que viu un procés polític de canvis, de refundació, que és, per a nosaltres, un procés constituent, on la Diputació ha d'ajudar, sobretot, a garantir el dret a decidir. La Diputació ha d'estar al servei de la democràcia. Ja ho vam dir en el darrer mandat i aquí ens trobaran en aquesta posició: la Diputació, al servei de la democràcia, els ajuntaments al servei de la democràcia i a favor del dret a decidir.

No podem obviar el que ha passat en el darrer mandat. Aquí, estrenen l'acta de diputat bastants persones i algunes, no. Alguns i algunes recordaran les nostres paraules en el darrer Ple de pressupostos, quan parlàvem que moltes de les decisions que es prenen en aquell moment es resoldrien en el mandat següent. Em deixaran que els recordi alguna de les coses que vam plantejar en aquell Ple. La primera és que creiem que la Diputació ha de ser, o hauria de ser, la primera institució municipalista del país. En moments de crisi, calen polítiques innovadores que donin resposta als reptes socials i la Diputació, que havia estat referent estatal, europeu i mundial com a institució de segon nivell, amb una gran capacitat d'innovació en polítiques socials, no pot perdre aquesta posició de referència del municipalisme. La Diputació pot tornar a ser el motor dels serveis municipals, marca de municipalisme, no només una repartidora de recursos als ajuntaments. Cal tenir clar que ser municipalista no és tenir contents els alcaldes i alcaldesses de la demarcació ni resoldre les seves urgències econòmiques. Ser municipalista és entendre la política des de la proximitat, a peu de carrer, i promoure que siguin els governs més propers a la ciutadania els que tinguin els recursos i la capacitat tècnica per abordar les necessitats i resoldre els problemes socials. No és cert que la ciutadania només vol que els serveis funcionin i l'és igual qui els pagui, no és cert. La ciutadania, en aquests moments de crisi, vol tenir més serveis públics que li ajudin a millorar la seva situació. En aquest sentit, lamentablement, creiem que avui és innegable que la Diputació ha fet de banc de la Generalitat, l'ha substituït en polítiques educatives, econòmiques i socials -pagament d'escoles bressol, transports, plans d'ocupació...- i ha condicionat la seva política d'inversions municipals a les necessitats de la Generalitat, al PUOSC, als temes de l'Agència Catalana de l'Aigua... ha posat a disposició de la Generalitat, de forma, en alguns moments acrítica, instruments de referència com l'Organisme de Gestió Tributària, la XAL, l'Institut del Teatre o el CCCB. Creiem que això ha passat en aquest darrer mandat i esperem que en aquest mandat que comencem canviï. No negarem que als ajuntaments ens ha anat molt bé poder arribar a final de mes gràcies a l'ajuda, en algun moment urgent, de la Diputació però, insistim, això no és ser municipalista. La Diputació no ha pogut invertir en donar suport als ajuntaments perquè ha hagut de cobrir allò que la Generalitat deixava de cobrir. Per altra banda, i per no citar sols coses negatives,

volem fer esment que en aquest darrer mandat que acaba, hem tingut capacitat d'acord per enfrontar-nos, políticament i tècnicament, a les reformes locals imposades pel govern de l'Estat i per ser crítics amb la llei de governs locals promoguda pel govern de la Generalitat. Volem deixar clar que la compareixença que va fer el president Salvador Esteve en el procés de tramitació de la Llei de governs locals és signada fil per randa per nosaltres. Creiem que era una proposta i defensa del que avui ha de ser el municipalisme i per on havien d'anar les reformes locals. En qualsevol cas, avui, a 15 de juliol de 2015, ha quedat clar que la reforma local del govern de l'Estat és inviable i ha anat en la direcció contrària del que el municipalisme ha anat reclamant durant els darrers trenta-cinc anys. Cal una reforma local que reforci la proximitat, la democràcia directa, l'equitat, la transparència i la defensa del bé comú, dels serveis públics i del territori. Calia una reforma local que resolgués els problemes de finançament del món local i, també, una reforma electoral que, per exemple, hagués modificat el sistema d'elecció dels diputats i les diputades que avui configurem aquest Plenari.

En aquest sentit, quins són els nostres objectius del mandat? Avui no hem presentat candidat alternatiu. Reconeixem l'aritmètica del Plenari i creiem que eren els Grups amb major representació qui havien de constituir una proposta de govern i escollir la presidència. Com fa quatre anys, el nostre Grup ha votat en blanc i volem que s'interpreti aquest vot com una mà estesa i una voluntat d'arribar a acords i de treball conjunt amb el Govern. Una voluntat d'acord si el centre de l'activitat són polítiques per garantir els drets de la gent, defensar el territori i reforçar la democràcia a peu de carrer. Mà estesa per establir una coordinació de treball lleial entre els ajuntaments i la Diputació de Barcelona. Moltes de les nostres propostes d'aquests anys en matèria de benestar, d'habitatge, d'economia, de rehabilitació, de petició de plans d'ocupació, d'increment del suport a les polítiques de foment de la igualtat, educació i cultura han anat situant-se en els pressupostos de la Diputació però, en general, totes les nostres demandes i propostes dels darrers anys han patit un *via crucis* absolutament inacceptable que, confiem, no es tornarà a produir. Les oficines de mediació hipotecària, el suport a les entitats del Tercer Sector i als ajuntaments que fan treball comunitari, i aborden l'emergència social, els plans d'ocupació local i la tarifació social en l'accés als serveis públics municipals són propostes del nostre Grup que han trigat molt a incorporar-se en els pressupostos i programes de la Diputació. Avui, aquest mandat que comença, la Diputació ha d'esmerçar molts recursos en promoure el rescat social, reclinant amb moltes propostes i suports, a fi de garantir pa, feina i sostre per a tota la població de la demarcació de Barcelona, visqui on visqui, des del municipi més petit fins al barri més poblat de Barcelona. I no podem perdre de vista que hem de seguir sent referent d'equitat de gènere i d'accions feministes.

El rescat social també va acompanyat del rescat democràtic o la regeneració democràtica. Hem de ser exemple de transparència i de bon govern i promoure que els ajuntaments de la demarcació de Barcelona ho siguin. La Diputació ha de fer una ordenança de transparència o aquelles accions que puguin garantir bons governs municipals i que els ajuntaments puguin encara ser aquelles institucions amb parets de vidre que, avui, cada dia són més. Però també hem d'explicar millor què fa la Diputació. No ens consola saber que la gent no sap què fem. Crec que encara hem de fer un esforç per explicar millor que és el què fa la Diputació i, segurament, començant perquè els diputats i les diputades siguem més conscients del que fa la nostra

Diputació. I, darrer element dels objectius del mandat: cal una Diputació que defensi el territori, que pensi en una nova economia verda, que pensi en defensar l'aigua com un bé públic, que pensi en l'energia, que pensi en energies sostenibles.

Res més. Només insistir en el fet que, per a nosaltres, els ajuntaments són estructures d'Estat. No ho oblidem. I la Diputació és l'ens bàsic de cooperació local fins que arribin les Vegueries, però de moment és la Diputació l'ens bàsic de cooperació local i no és un departament al servei de la Generalitat de Catalunya ni un adjunt al Departament d'Economia o Governació. La gent d'aquesta coalició, de l'Entesa, defensem els ajuntaments com els primers i les polítiques socials com ningú, per això creiem que la Diputació de Barcelona pot fer més pels ajuntaments, però, també pot fer més per la gent i pel territori. Aquest és el nostre full de ruta: diàleg, pluralitat, polítiques socials, polítiques territorials. Al servei de la gent ens trobaran. Al servei dels municipis de Catalunya i del municipalisme, ens trobaran. Mà estesa. Gràcies per l'atenció. Insistim, enhorabona presidenta. Sort i encerts.

L'Excma. Sra. presidenta diu: Moltes gràcies, senyor Funes. Té la paraula la **II·lma. Sra. Pilar Díaz i Romero**, per part de la coalició electoral **Partit dels Socialistes de Catalunya-Candidatura de Progrès (PSC-CP)**.

La Sra. Díaz diu: Molt bon dia a tothom. Senyores diputades, senyors diputats, presidents, permeti'm que resumeixi, autoritats, treballadors i treballadores de la casa, que fan la seva feina sempre professional i incansable, i, sobretot, a aquests tres adolescents a qui no conec però em puc imaginar qui són, benvinguts a aquesta casa, a la qual doneu alegria amb aquesta edat tan jove. Dit això, les primeres paraules del Grup Socialista de la Diputació, com no podria ser d'una altra manera, són de felicitació a la nova presidenta. I, avui, tot i que em repetiré, efectivament si que és un dia històric, un dia històric després de dos segles d'aquesta institució i de vuit presidents masculins des de la recuperació de la democràcia; per primera vegada tenim una presidenta dona, i per tant, nosaltres ens congratulem. Ens hagués agradat una presidenta socialista; això no ha estat possible, però de tota manera nosaltres estem molt contents i volem expressar aquesta alegria de veure una dona a la presidència de la Diputació. En aquest cas dir que, efectivament, assistim al Ple de constitució de la nova Diputació de Barcelona per al mandat 2015-2019, que haurà de dirigir les polítiques locals i, molt ràpidament, perquè ja s'han dit moltes coses i penso que volem sentir sobretot a la presidenta avui, però hi han algunes coses que hem d'explicar. Penso, a més a més, que aquí tots compartim una passió: la passió per la proximitat, la passió pel municipalisme, la passió per treballar molt a prop de la ciutadania. I penso que, precisament, és als carrers, a les places, a les escales dels nostres pobles, viles i ciutats on passen coses, i, per tant, nosaltres, des dels ajuntaments i des d'aquesta Diputació, tenim l'obligació de poder donar resposta, treballar, fer polítiques -algunes, de continuïtat; altres, necessàriament innovadores- per millorar, en definitiva, la vida de la gent, el benestar i la qualitat de vida dels nostres ciutadans i ciutadanes. Certament, hem viscut moments de moltíssimes dificultats, encara hi som, amb un context econòmic molt complicat que, fins i tot, ha anat més enllà, i la Diputació, especialment en aquest darrer mandat, amb les seves virtuts i els seus defectes, certament podem dir que ha acompanyat en la feina que havien de fer els ajuntaments. Torno a dir, amb virtuts i defectes. Algunes, a més a

més, s'han assenyalat, s'han estat explicats molt bé pels portaveus que m'han precedit en la paraula i, per tant, jo no hi insistiré en aquest sentit.

El que és cert és que, des del Grup Socialista, volem mostrar el nostre compromís i el nostre suport, en aquest cas, a la investidura de la presidenta Conesa. I ho fem, bàsicament, per dos motius: un és pel coneixement que la presidenta Conesa té d'aquesta casa, d'aquesta institució, de la Diputació, però també, i ho hem de dir, pel seu tarannà, que hem conegut fins ara, per la seva sensibilitat en relació amb les polítiques socials, que ens preocupen molt, i ho ha fet com a vicepresidenta d'aquesta institució en el darrer mandat i en l'anterior, sota presidència socialista. Aquest és un dels motius que ens ha portat a donar-li aquest vot de confiança. Hi ha un segon motiu. Com comentava, l'objectiu principal d'aquesta institució, de la Diputació de Barcelona, continua sent el suport als ajuntaments. Una Diputació al servei dels ajuntaments, amb polítiques locals; algunes, com he dit abans, han de ser forçosament de continuïtat, i de reforç d'allò que es feia, però, en altres casos, amb polítiques que han de ser innovadores i, permetin-me dir-ho, polítiques que siguin atrevides, cosa que ens ha de permetre afrontar nous reptes i noves situacions que hauran de viure els nostres ajuntaments. Una cosa és certa: el Grup Socialista està a l'oposició, però som a l'oposició amb una vocació i amb una actitud constructiva, de diàleg i de diàleg permanent, en aquest cas, amb la presidenta. No hem vingut aquí a dir exclusivament *"No, no, no perquè sí"* sinó al contrari: sempre oberts i receptius a intentar trobar acords puntuals en temes que han de ser importants, cabdals per als nostres ajuntaments i pels nostres municipis i que afectin aquestes polítiques locals de les quals parlàvem. I aquesta, anunciem ara, serà la nostra actitud durant aquests quatre anys. Una actitud positiva, una actitud de diàleg, una actitud d'entesa en favor del municipalisme. Però de la mateixa manera que anunciem això, també hem d'advertir, que la nostra actitud serà de rigor i contundència en aquells temes i en aquelles polítiques contràries a l'autonomia local i contràries també a l'interès municipal, que és el primer objectiu.

Són moments, a més a més, complicats. Hem viscut un canvi normatiu que pretenia laminar aquesta autonomia local, per la qual cosa és també molt important aquí, des de la coincidència i des de la discrepància, que siguem capaços de treballar i de blindar aquesta autonomia local. Torno a dir que som a l'oposició, el Grup Socialista estem a l'oposició, però ho fem com la segona força política, en vots, segona força política més votada al país, a Catalunya i també a la demarcació de Barcelona a les darreres eleccions municipals, fet que ens ha permès formar part del govern de 90 ajuntaments de la nostra demarcació, dels quals tenim 63 alcaldies i, de fet, tenim l'alcaldia de sis de les deu ciutats més poblades de la província de Barcelona. També som la segona força en nombre de regidors i regidores. I això ho expressem des de la humilitat. I sols constatem una realitat, per la qual cosa torno a dir que ho expressem des de la humilitat, amb la mà estesa i amb aquesta actitud de diàleg i, sobretot, de poder conformar acords en favor dels municipis i de la seva gent.

Per últim, abans d'acabar, un tema que, per a nosaltres, és igual d'important que tot això, que és caminar i reforçar tot allò que té a veure amb el bon govern i amb la transparència, de la mateixa manera que hem iniciat aquest camí decididament des dels ajuntaments. No exclusivament per complir el marc normatiu, no exclusivament per complir una llei que hem de complir. Nosaltres volem anar més enllà. Aquestes

portes s'han d'obrir definitivament. La ciutadania ha de poder accedir, amb total transparència, als acords i a les tramitacions que aquí es puguin produir, perquè no hi ha res a amagar. Entenem que no hi ha res a amagar i, per tant, hem de caminar decididament cap a aquest bon govern i aquesta transparència imprescindibles. Bé, en aquest context, simplement adoptar aquest posicionament, que tothom pot endevinar quan hem vist els 35 vots, si sumem ràpidament. Per tant, hem donat suport a aquesta investidura, en aquest cas, de la presidenta, a qui oferim el nostre suport, la nostra confiança i el nostre compromís institucional. I sols em queda desitjar-li a la nova presidenta, a la Sra. Conesa, sort i encert. Moltes gràcies.

L'Excma. Sra. presidenta intervé per donar les gràcies a la senyora Díaz. I, a continuació cedeix la paraula a l'Il·lm. Sr. **Dionís Guiteras i Rubio, per part de la coalició electoral Esquerra Republicana de Catalunya – Acord Municipal (ERC-AM)**, qui diu: Moltes gràcies, presidenta. Senyors expresidents, autoritats, treballadors d'aquesta casa, amigues i amics que sou aquí en el Ple de constitució de la Diputació de Barcelona, en aquesta nova legislatura. Voldria començar donant les gràcies, primer que res, a tots aquells ciutadans i ciutadanes que han fet confiança als regidors i regidores de la demarcació de Barcelona, que ens han donat suport al nostre Grup Esquerra Republicana i que, indirectament, això és una cosa que cal recordar, ens han donat la possibilitat d'accedir a les actes de diputats provincials.

Aquesta és una de les tasques importants, i començo per aquí, que fora bo que la ciutadania comencés a saber què és la Diputació de Barcelona i què representa; no només què ha estat i què ha representat. Està molt bé recordar-ho, però aquest Grup té ganes de mirar al futur i posar aquest ens al servei d'aquest futur, sigui quin sigui, sigui el que esperem nosaltres o el que decideixi la ciutadania d'aquest país. Per tant, començo així perquè justament un dels defectes que potser té la Diputació, i no defectes com a institució, però sí com a percepció per part de la ciutadania, és què dimonis fem aquí. Es parla d'opacitat, es parla de no saber què s'hi fa, perquè aquest és un ens supramunicipal. I què vol dir ser un ens supramunicipal? Doncs vol dir que està al servei dels municipis. Els que som alcaldes i alcaldesses o regidors i regidores, tant d'aquesta legislatura passada com els que comencem ara, com els que ho han estat, i ara em ve al cap qui és, per a mi, un mestre d'alcaldes, Pere Prat, qui ara deixa la Diputació de Barcelona, sempre m'havia dit: "la Diputació, si no la tinguéssim, ens l'hauríem d'inventar". I hom, que ha estat alcalde aquests quatre anys d'un municipi complicat, ho ha viscut en primera persona i s'ha adonat d'això. Quan jo no era alcalde ni regidor sinó un ciutadà normal com qualsevol de la gran majoria d'aquest país, no tenia ni la més remota idea de què era la Diputació de Barcelona i sí que tenia molt clar que allò era una cosa molt fosca on no sabia què es feia. Per tant, una de les prioritats d'aquest Grup serà, justament, explicar això, perquè, al segle XXI les necessitats que tenen els nostres ciutadans i ciutadanes no són les mateixes que les que tenien a finals del segle XX. No estem parlant de diferents èpoques de l'Edat Mitjana, de la història de l'home, sinó que estem parlant de quinze anys. En quinze anys aquest país ha canviat molt, ha canviat molt sobretot en l'exigència de la ciutadania de saber què es fa dels seus recursos i quins retorns en tenen per viure i continuar aspirant a viure millor.

Aquí s'ha parlat de la LRSAL, per exemple. Una llei de la qual no estem convençuts ni en som amics, però que té una cosa positiva: per fi, algú ha definit que són les

competències. Algú de nosaltres ha parlat mai, a casa, amb els nostres amics, al bar, al teatre, a l'esbart o a on tinguem la nostra vida social, sobre què són competències directes o indirectes? Hem de començar a trencar això, perquè la gent en un altre idioma ens està demanant, justament, aclarir aquests termes. Mirin, i no ho dic per vostès, que ho saben cinquanta mil vegades més que jo, però sí per qui ens escolta o ens pot escoltar si li ve de gust, un ajuntament com el meu, de prop de sis mil habitants, té les obligacions següents: que hi hagin accessos asfaltats al municipi, que hi hagi una xarxa de clavegueram, que hi hagi una xarxa d'enllumenat públic, que es recullin les escombraries, que s'enterrin els morts, que es faci control de begudes i aliments, que hi hagi un espai per al mercat municipal i que hi hagi una biblioteca. No es parla enlloc, de l'obligació de tenir teleassistència per a la gent gran, no es parla enlloc, ni ningú ho parla, dels serveis socials, ningú en parla de les llars d'infants, ningú no parla de les xarxes cultural, esportiva, econòmica, ningú no parla de crear ocupació, ningú no parla de diversitat econòmica. I això és, justament el que ens demana la ciutadania. Les lleis no ho diuen això i és per aquest motiu que necessitem ens supramunicipals, per intentar aconseguir prestar amb dignitat serveis, amb dignitat i amb aquella força que ens demana la ciutadania. És per tant que aquest Grup, que no havia tingut mai tants diputats, i voldria agrair als diputats d'Esquerra Republicana que han passat aquí tants anys a la Diputació sols 2, 3... mai n'havíem tingut tants, aprofitarem aquesta força per posar justament en el mig, en el centre de la nostra feina, aquestes qüestions: la comunicació amb la ciutadania, la transparència amb el que es fa aquí dintre i, sobretot, en informar. A vegades, els polítics ens pensem que la gent és tonta i la gent, no en té ni un pèl de tonta, la gent el que vol és que li expliquin les coses, que li diguin d'on vénen i què es fa amb els seus recursos. Nosaltres posarem aquests onze diputades i diputats provincials al servei d'aquests objectius.

Una altra cosa que s'ha comentat aquí: si en aquesta proposta, en aquest pacte en aquest acord de governabilitat entre Convergència Democràtica de Catalunya i Esquerra Republicana de Catalunya posem les institucions, les altres diputacions tenim aquesta voluntat, tot i que el pacte és per la Diputació de Barcelona, al servei de la Generalitat i de les administracions catalanes. Què vol dir això? Només vol dir una cosa ben clara i crec que fins i tot els que pensen totalment diferent a nosaltres ho podrien compartir, i és que no hi hagi distorsions entre el que vol la ciutadania, representada pel Parlament de Catalunya i la seva màxima institució que és la Generalitat de Catalunya, i els ciutadans. És així de fàcil. No hauria de sonar estrany que institucions tan importants com són les diputacions anessin de la mà amb allò que vol i decideix la ciutadania de Catalunya. Si la ciutadania de Catalunya decideix una altra cosa, estaran en el mateix servei, és clar, però si la ciutadania de Catalunya decideix, a partir del 27 de setembre, que vol canviar l'estatus, nosaltres hi serem al costat. Seria "de marciano", si em permeten l'expressió.

Per tant, és això el que volem fer i, evidentment, com que som una institució municipalista, com que tots, tinguem la ideologia que tinguem, som representants del món municipal, la mà estesa i les ganes d'arribar a consensos les trobarem sempre perquè pensem en les persones, pensem en els municipis, pensem en tots aquells serveis que la ciutadania necessita. És així de simple, és així de fàcil i és la nostra voluntat. Estic absolutament convençut que tots, absolutament tots els 51 diputats i diputades, ens posarem absolutament d'acord. Moltes gràcies. Molta sort presidenta i molts encerts.

L'Excma. Sra. presidenta diu: Moltes gràcies, senyor Guiteras. Per acabar aquest torn, té la paraula l'Il·lm. Sr. **Joan Carles Garcia i Cañizares, per part de la Federació Convergència i Unió.**

Intervé l'Il·lm. Sr. **Garcia Cañizares** per dir: Moltes gràcies, presidenta. Bon dia, bona tarda ja, als membres del Govern de la Generalitat que ens acompanyen, als diputats del Parlament, als presidents provincials històrics, als convidats, a les convidades i, evidentment, a les famílies i als treballadors i treballadores.

Iniciem aquest nou mandat de la Diputació de Barcelona en aquest Plenari més divers, fruit d'aquesta ciutadania que ha obert noves perspectives de present i de futur. Ho fem en aquesta administració, que té unes característiques especials, característiques que faciliten el consens, el diàleg... diàleg que, obligatòriament, cal tenir en qualsevol àmbit de la societat, tant en l'àmbit polític de representació com és aquest, com dins de la pròpia ciutadania. És un triomf de les democràcies socials posar aquest diàleg al servei de la millora del conjunt dels ciutadans, de la gent, d'aquesta gent a qui cal escoltar molt per comprendre'n les necessitats, per cercar solucions i donar respostes. Tots i totes els que avui hem pres possessió del càrrec de diputat o diputada ho sabem. Alguns tenim experiència acumulada, altres no tanta; però tots coneixem com els municipis, raó de ser d'aquesta administració, són la base del funcionament del conjunt de la societat i són els espais de contacte entre els ciutadans i els seus representants. En definitiva, cadascun de nosaltres no som res més que els representants dels ciutadans i els encarregats de fer possible que la gent visqui millor en cadascun dels nostres municipis. Els alcaldes, les alcaldesses, els regidors i les regidores saben que calen moltes hores de trobades, moltes converses, preguntes i respostes, escoltar peticions ciutadanes i cercar solucions a llurs problemes. La Diputació de Barcelona justament, és l'espai de treball que permet donar sortida a moltes d'aquestes necessitats ciutadanes, és un pilar important dels municipis de la nostra demarcació. És aquesta casa qui ha ajudat i ajudarà, de forma decidida, al desenvolupament social, entenent desenvolupament social en el més ampli sentit de la paraula, des de la cultura fins als serveis socials passant per l'esport, el desenvolupament econòmic o l'ocupació. I ho ha fet i ho farà des de la concertació, conjuntament, amb l'acord de les parts, fent possible que els projectes de molts pobles, viles i ciutats es facin realitat, des d'infraestructures fins a emergències socials. És, doncs, aquesta administració, una administració poc coneguda per alguns, però avui encara imprescindible pels ciutadans i ciutadanes que viuen en el nostre territori. Una administració que té l'objectiu i el deure de fer dels nostres municipis llocs millors i més habitables per als ciutadans, vetllant per aconseguir que el repartiment territorial dels serveis sigui just i equitatiu i que sigui igual de fàcil viure a una gran ciutat que a un petit poble. És aquesta una feina imprescindible. El repte, la missió i la raó de ser d'aquesta administració local.

Cal també des d'aquí fer una feina de reforçament de les institucions catalanes els propers anys. Fa ara 101 anys que les diputacions catalanes crearen la Mancomunitat de Catalunya amb la voluntat d'unificar esforços per crear infraestructures que donessin valor i competitivitat a les terres comunes. Deia Enric Prat de la Riba: "*Hem de fer que no hi hagi ni un sol ajuntament de Catalunya que deixi de tenir, a part del servei de policia, la seva escola, la seva biblioteca, el seu telèfon i la seva carretera*". I

amb aquestes premisses es va posar a la feina i ho va fer realitat. Els darrers anys, sota la presidència de Salvador Esteve, s'ha fet una tasca molt important per unificar esforços amb altres diputacions catalanes, donant noves perspectives al conjunt de ciutadans de Catalunya. Ara, cal seguir donant al país, municipi per municipi, i cal dotar-les d'estructures que el facin més fort i s'encari cap a un futur de més llibertat individual i col·lectiva. Caldrà, des de l'entesa interinstitucional, fer un bloc comú amb tot allò que sigui necessari per recuperar la confiança, l'esperança i més llibertat per al conjunt de Catalunya. I, parlant de llibertat, un president d'aquesta Diputació, Puig i Cadafalch, afirmava, en agost de 1923, ara fa 92 anys, quelcom que avui tossudament segueix sent vigent. En aquells temps de canvis i anhels, deia Puig i Cadafalch ara fa 92 anys: *"Una gamma diversa de partits a Catalunya té afany de llibertat"*. I, en les seves *Memòries*, recorda que, en uns Jocs Florals celebrats en l'última dècada del segle XIX, mossèn Collell donava lectura pública a una poesia que li havia estat premiada, poesia que feia referència a l'ànsia de llibertat dels catalans i a llur perseverança al llarg dels segles. Deia: *"No captem el dret de viure, dret que ni es compra ni es ven. Poble que mereix ser lliure, si no l'hi donen, s'ho pren."* Llibertat per decidir, llibertat per defensar la nostra llengua i la nostra cultura, llibertat per crear un país més solidari, més participatiu i socialment més just. Coses que, cadascuna d'elles, necessiten de l'esforç, la cooperació i el treball conjunt de totes les institucions de Catalunya. I la Diputació de Barcelona ha de treballar decididament en aquest sentit. Som d'un país treballador, lluitador, rigorós i il·lusionant, on el valor màxim que tenim és la nostra gent, la que fa possible que sigui així, la que viu dia a dia i fa història, gent repartida pels diversos municipis i, des d'aquí, hem de responsabilitzar-nos per fer possible cada dia més la igualtat de drets i oportunitats.

Avui, no només constituïm una Diputació més diversa, com deia a l'inici, sinó que, a més, celebrem que, per primera vegada en la història, la institució serà presidida per una dona, cosa que no hauria de ser notícia però ho és. De ben segur, tots aconseguirem que, en poc temps, aquest fet sigui quelcom normal en un país normal. La nostra societat tendeix, sortosament, cap a la igualtat de gènere, però encara cal fer molt d'esforç per aconseguir-ho, tant a les institucions com al conjunt de la societat que, malauradament, encara manté trets andrògins. Si ho mirem amb perspectiva històrica, no han passat massa anys des que les dones van aconseguir el dret al sufragi, o, per exemple, que Francesca Bonnemaison, qui té un espai dedicat en aquesta institució per la seva tasca en favor de l'educació de les dones, va poder ser legalment una de les primeres candidates a regidora, l'any 1934. Per aquest motiu, la història també recordarà la data d'avui com una jornada històrica. Nosaltres celebrem i felicitem l'elecció de la presidenta per moltes més raons. Perquè encarna la igualtat; per la seva capacitat política i de gestió, demostrada empíricament; per la seva dedicació i el seu rigor treballant a prop de les persones; per la seva sensibilitat vers les injustícies; perquè té somnis; perquè creu en la gent. Deia Margarida Xirgu: *"No somiar, no esperar, no creure en alguna cosa és com no existir"*. La Mercè Conesa somia, espera, creu en les persones. Benvolguda presidenta, amiga, els companys i les companyes d'aquest Grup treballarem al teu costat, dia a dia, per fer, de la teva presidència, una presidència històrica per la seva molt bona feina. Moltes felicitats.

L'Excma. Sra. presidenta intervé per donar la gràcies i continua dient: Benvolguda i honorable vicepresidenta del Govern de la Generalitat de Catalunya, excel·lentíssim tinent general de l'Exèrcit, honorable consellera de Governació, il·lustres membres de

la Mesa del Parlament, excel·lentíssims expresidents de la Diputació de Barcelona, subdelegat del Govern a Barcelona, il·lustríssimes diputades i il·lustríssims diputats, presidents dels consells comarcals, presidents de les associacions municipals, vicari episcopal, autoritats, senyores i senyors, família. Assumeixo, avui, amb un enorme sentit de la responsabilitat i l'honor, la presidència de la Diputació de Barcelona per aquests propers quatre anys. Ho faig des de la meva condició d'alcaldeessa de Sant Cugat del Vallès i amb un esperit de servei al món local i a Catalunya. Vull donar les gràcies als diputats i diputades que m'han fet suport i confiança, especialment els del Grup de Convergència i Unió, amb qui treballaré colze a colze en aquest mandat. També, als d'Esquerra Republicana, amb qui tindrem l'oportunitat de formar govern, i també, evidentment al suport inicial i la confiança dels diputats i les diputades del Partit Socialista, amb qui aprofundirem en l'àmbit del municipalisme, perquè la sensibilitat municipalista i la defensa i el respecte a l'autonomia local han de guiar tota l'acció de govern. També aprecio i valoro la diferència de criteri polític que s'ha expressat amb llibertat en aquesta sessió. Crec que aquesta voluntat explícita de teixir complicitats i, alhora, de tenir una mirada oberta a totes les opinions ha de marcar, des del primer moment, aquest mandat.

El passat 24 de maig, la ciutadania va dibuixar a través de les urnes un mapa polític de major pluralitat. Aquest mateix plenari n'és una expressió clara i, per això, dono la benvinguda a les forces polítiques que avui s'incorporen de nou i, també, a tots i cadascun dels diputats i diputades que avui també per primer cop s'incorporen a aquesta institució. Els vull oferir a tots i totes la presidència com un marc per treballar pel bé comú des de la cordialitat personal, el rigor professional i l'honestetat. Enfortir les polítiques públiques, sumar i consensuar voluntats és el full de ruta al qual estem abocats, però és també una oportunitat per aprendre els uns dels altres i eixamplar els horitzons. Crec que avui la ciutadania ens ho demanda i no ho podem defugir.

Permetin-me que, en aquestes primeres paraules, m'adrexi amb una expressió de reconeixement i gratitud a aquelles persones que m'han precedit en el càrrec: Francesc Martí Jusmet, Antoni Dalmau, Manuel Royes, José Montilla, Celestino Corbacho, Antoni Fogué i Salvador Esteve. Ells i tots els seus equips, cadascú en el seu context històric, han protagonitzat un trànsit decidit vers la democràcia, el municipalisme i la catalanitat. La Diputació de Barcelona és una institució que ve de lluny, però ha estat en democràcia quan ha donat els seus millors fruits i ha desenvolupat amb èxit la seva raó de ser. Hem commemorat un centenari, el centenari de la Mancomunitat de Catalunya. Una generació excepcional de polítics amb uns reptes excepcionals al front, que, a través de la unitat, d'una visió moderna i d'una acció de proximitat i estimació a la terra, van servir fidelment el seu poble. Avui estem, també, davant d'un moment excepcional i, a nosaltres, ens correspon fer front a aquest repte. President Esteve, he treballat amb tu aquests darrers quatre anys. Ha estat un treball intens i complex per les dures conseqüències socials de la profunda crisi econòmica. Una crisi que s'acarnissava i encara ho fa, malauradament, de forma virulenta en els nostres pobles i ciutats en forma d'atur i en una extensió de la vulnerabilitat social sense precedents. Una situació que ens obligava i ens obliga encara, a intervenir i a fer-ho amb contundència. De l'amplitud de l'obra de govern realitzada, vull mencionar-ne sols una mesura: l'increment molt significatiu del suport als municipis. Això ens ha comportat prioritzar, deixar de fer algunes coses per fer-ne de noves. En definitiva: preguntar-nos i saber donar raó; qüestionar-nos per què fem i

per a qui fem la nostra acció de govern. El resultat obtingut parla per si mateix: hem passat, en quatre anys, de 500 milions d'euros destinats als ajuntaments, a 1.000 milions en finançament municipal, però sobretot amb dos plans de xoc d'emergència social. Intueixo amb claredat que aquesta és una línia que caldrà continuar i incrementar si és possible. Si ho fem, i ho farem, estarem servint la raó de ser de la Diputació: els ajuntaments però, sobretot, la seva gent, els nostres conciutadans.

President Esteve, Salvador, estic immensament agraïda pel teu mestratge. No és la primera vegada que t'ho dic però, avui, t'ho dic públicament. La política la fem les persones i tu has fet **POLÍTICA** en majúscules al llarg de tota la teva vida. Perquè com tu dius: *"Al servei del meu poble, del nostre poble i del nostre país, no ens podem jubilar mai"*. Gràcies, Salvador.

Com a presidenta de la Diputació però, també, com a integrant d'un grup polític, Convergència i Unió té, a partir dels resultats, el repte d'encapçalar i liderar aquest mandat. Ho farem amb responsabilitat, amb diàleg amb tothom, amb la mà estesa a tothom, però ho farem, des de l'inici, amb Esquerra Republicana de Catalunya, a qui agraeixo públicament l'entesa. Tenim avui una gran oportunitat també per acompanyar el nostre país en el procés nacional. De fet, Catalunya i els municipis necessiten d'una Diputació de Barcelona alineada amb els nombrosos i ambiciosos reptes que tenim plantejats i aquest, crec que és un bon govern per afrontar-los. Un govern que treballarà incansablement i amb igual ambició, tant per dotar de fortalesa institucional el procés de transició nacional en què estem implicats com per la solidesa i la centralitat de les polítiques socials però, sobretot, amb un clar sentiment municipalista.

El govern que presidiré, d'acord amb el pacte subscrit amb Esquerra Republicana, té algunes prioritats que avui vull esmentar i que crec que poden, doncs, fer-se còmodes, per a moltes de les formacions polítiques que avui integren aquest consistori. En primer lloc, les polítiques socials orientades a la cohesió social i a la lluita contra la desigualtat. Penso que posar al centre de l'acció política la persona vol dir tenir la sensibilitat de reaccionar i lluitar per aquells més febles. Això és la bona política. Crec amb convicció que el desenvolupament humà no es mesura només pel nivell de renda o pel PIB, sinó sobretot per la possibilitat que tenen els individus de desenvolupar les seves diferents capacitats en una societat. Aquesta és la política que ens ha d'interessar i el govern d'aquesta Diputació voldrà fer polítiques socials avançades, partint d'allò que fem bé, però sempre amb una mirada posada en allò que podem millorar i, també, amb una mirada posada al nord d'Europa. Volem fer polítiques amb la complicitat i la concertació del Tercer Sector Social, tot sent conscients dels límits de l'administració i aprofitant i demanant l'acció multiplicadora de les entitats i les associacions. Volem que els nostres municipis tinguin més recursos i suport per eixamplar el benestar dels seus ciutadans i ciutadanes. Em rebel·lo, i ho dic molt clar, contra aquell plantejament polític que vol centralitzar les polítiques socials i allunyar-les dels municipis i la seva autonomia. Quin contrasentit, quin gran contrasentit en un moment de crisi econòmica, perquè qui millor coneix la seva realitat és l'ajuntament. Qui millor que un ajuntament per saber i poder actuar per millorar la vida dels seus veïns i veïnes? No es pot decidir des d'un despatx la recentralització de les polítiques socials, en cap cas es pot decidir això des d'un despatx. La Diputació de Barcelona és i serà un aliat del govern de la Generalitat de Catalunya, amb els programes complementaris de suport a les necessitats dels ajuntaments, com els plans d'urgència

social, el combat contra la pobresa energètica, la discapacitat, la infància en risc... Vicepresidenta, hi abocarem els nostres esforços, també rasant, com es diu en termes de l'administració, d'on s'hagi de rascar per assegurar que totes les institucions catalanes vagin a la una per garantir el benestar de la ciutadania.

Hem fet molta feina en aquest àmbit, al llarg dels diferents anys i dels diferents governs, a la Diputació. Defenso la utilitat social i l'eficàcia de programes com la teleassistència, amb més de 65.000 usuaris, el Programa d'arranjament de domicilis a persones grans per fer-los accessibles, el Servei d'Intermediació en Deutes de l'Habitatge, la mediació comunitària, el Programa de beques d'escola bressol, l'esport per a persones amb discapacitat, la inserció laboral de persones amb malaltia mental, els itineraris inclusius als parcs naturals o als museus o la pròpia responsabilitat social de la corporació. Això no és opacitat, això és estar al servei, és estar al servei de la gent. Tots aquests programes i altres que podria citar són un bon punt de partida que comptaran amb tot el nostre suport. Si un desafiament hem de posar sobre la taula és el de posar, també, la tecnologia al servei del benestar, perquè les ciutats intel·ligents, de les quals es parla molt, o seran socials o no seran. I la Diputació i els seus equips mai no defugen els reptes.

En segon lloc aquesta Diputació tindrà com a prioritat les polítiques econòmiques orientades a donar suport a l'estructura productiva local i, de forma molt explícita, les accions de foment de l'ocupació. Aquesta és una orientació compartida a tot el territori de la nostra demarcació. Estic convençuda que la totalitat d'alcaldes i alcaldesses en la seva pressa de possessió va assenyalar, en els plens d'inici de mandat, que la manca de feina és la causa de la dèbil cohesió social, així com l'ocupació és la solució per eradicar l'empobriment de moltes famílies. Els programes complementaris que hem iniciat en aquest àmbit hauran de tenir continuïtat, tot posant especial atenció a la coordinació amb les polítiques d'infraestructures i, també, amb la Generalitat de Catalunya, a través del SOC. Així mateix, haurem de tenir una mirada atenta a la diversitat de la problemàtica social: l'atur juvenil, els aturats de llarga durada, però també una mirada atenta a la diversitat territorial: els petits municipis, les zones rurals, tenen necessitats diferents, a les quals també hem d'estar atents.

Des del foment de l'economia productiva, el Govern treballarà des de la col·laboració publico-privada. Dotarem els ajuntaments dels recursos necessaris per tal de contribuir al suport a l'emprenedoria i l'estímul al creixement. Així mateix, treballarem amb una mirada atenta als sectors que ofereixen noves oportunitats d'ocupació, com l'esport, el turisme, la producció d'aliments de proximitat, o el que és, o s'anomena, "economia verda".

Un tercer espai prioritari de la nostra acció de govern ha de ser garantir l'accés a la cultura i als serveis públics des de tots els 311 municipis de la demarcació. La Diputació de Barcelona ha estat una administració que ha contribuït decisivament a l'equilibri territorial de Catalunya i a la igualtat d'oportunitats entre els ciutadans i ciutadanes. La nostra visió és que els municipis, amb independència del nombre d'habitants, de la seva localització o de la seva problemàtica social, han de tenir els mateixos serveis d'alta qualitat. El Govern treballarà amb una mirada territorial àmplia, conscient de la diversitat que ens toca gestionar, i amb una sensibilitat especial per aquells territoris més fràgils en recursos i en administració. Vull destacar de nou els

petits municipis i la realitat comarcal. Ho farem, com ho hem fet, des de l'entesa i l'acord amb totes les administracions, amb totes les formacions polítiques que formen aquest Plenari i, també, amb lleialtat a la Generalitat de Catalunya. Dos principis clars guiaran la nostra acció: el respecte a l'autonomia municipal i una aposta decidida per la governança multinivell. La funció innegable de la Diputació de retornar, en forma de serveis, els recursos que aportem els ciutadans en forma d'impostos es pot exemplificar a través de la Xarxa de carreteres, que permet assegurar la mobilitat de molts dels nostres conciutadans, o bé a través de la Xarxa d'Espais Naturals, que garanteix uns paisatges, part del nostre patrimoni, i una oportunitat per a les activitats econòmiques lligades al turisme. També, a través de les polítiques de medi ambient, cada cop més orientades a un ús social de l'energia, a l'economia verda i a la innovació; les xarxes municipals de museus o d'arts escèniques, que permeten singularitzar cada població i fer polítiques culturals de proximitat, i la Xarxa d'escoles bressol municipals, clau per a l'educació dels nostres infants i, també, base per a les polítiques laborals en igualtat entre homes i dones. De forma molt especial, avui em vull referir a la Xarxa de Biblioteques Municipals, de la qual, en aquest mandat, celebrarem el seu centenari. Una xarxa que, com molt bé saben, és fruit de la Mancomunitat, d'una concepció moderna del país i d'un anhel de fer ciutadans cultes i ciutadans lliures. I una xarxa que forma, també, part del nostre futur com a poble lliure.

Vaig acabant. Tota l'acció pública de la nostra acció de govern estarà sotmesa, com a criteri general i no pot ser d'una alta manera, a la transparència i al rendiment de comptes. Govern i oposició partim d'aquesta necessitat, expressada avui en aquest Plenari, per la qual cosa ens cal establir una nova aliança per la confiança basada en la transparència i la regeneració democràtica. Tocarà, en aquest mandat, desenvolupar, en profunditat, les obligacions recentment establertes per l'ordenament jurídic i la Llei de transparència però, també, ens cal impulsar iniciatives pròpies que vagin més enllà. Aquesta és una matèria, que requereix també d'un compromís personal, perquè les lleis poden regular i poden imposar, però cadascun de nosaltres hem de ser conscients que, en la nostra acció quotidiana, també formem part d'aquesta vàlua, per la qual cosa això es pot resumir en una pregunta molt senzilla, que ens hem de fer tots i cadascun de nosaltres: això que fem, ho podem explicar? Això que faig, ho puc explicar? Tan simple i tan complexa, però tan transparent com això. Aquesta línia d'acció d'una administració al servei del ciutadà és el veritable cor que fa bategar la maquinària a la Diputació i als ajuntaments als quals donem suport. La Diputació presta als ajuntaments serveis que a mi m'agrada resumir en quatre grans àmbits: finançament, formació, assistència tècnica i tecnologia. Potser perquè ja ho tenim tan interioritzat, a vegades oblidem serveis que són indispensables per al nostre món local: el suport en recursos humans, la contractació, l'assistència jurídica i tècnica, la gestió de nòmines... Tots aquests serveis han de continuar mantenint-se, tots aquests serveis han de continuar perquè no en podem prescindir. També és important que aquesta casa sigui punt de trobada dels tècnics municipals, un lloc d'intercanvi de coneixement, un lloc on aquest coneixement i aquesta innovació cap al món local es puguin impulsar des de la posició de la Diputació de Barcelona.

Finalment, vaig acabant. Els municipis són per ells mateixos, com a institucions, una estructura d'Estat. Catalunya és cada poble i cada ciutat amb la seva diversitat i la seva pluralitat. I el nou Govern de la Diputació de Barcelona fa del municipalisme l'eix central i aposta perquè, en un nou país, els ajuntaments tinguin el reconeixement, el

respecte a la seva autonomia i el finançament que pertoca com a administració més propera al ciutadà. Aquest és, o serà, un Govern que fa seu el full de ruta pactat per les eleccions del 27 de setembre i el compromís d'avançar en les estructures d'Estat. Un discurs de presa de possessió també serveix per conèixer, una mica més, la persona i el què pensa. Espero haver deixat clares dues coses: la política que pretenc impulsar des del govern és una política social ambiciosa per als ajuntaments i per a les persones i, també, que contribuiré decididament i amb fermesa a la Catalunya lliure que desitjo. Avui, per primer cop, una dona assumeix la presidència en una institució centenària. Ho faig conscient que formo part d'un llarg itinerari de moltes i moltes dones que han lluitat prèviament per la igualtat. Em fa particular orgull poder reivindicar la figura de Francesca Bonnemaison, com ha fet el meu company Joan Carles. Ella va fundar, l'any 1909, l'Institut de Cultura i la Biblioteca Popular de la Dona, un espai singular que va ser la primera biblioteca europea de dones i una de les primeres biblioteques públiques de la ciutat. Quina necessitat d'accés a la cultura i quin dret d'accés a la cultura que també teníem les dones en aquells moments! Francesca Bonnemaison creia que la defensa de les dones passava per oferir-les una educació que els permetés l'accés autònom al món laboral, en definitiva, empoderar-les. Hem recorregut molt camí des de llavors, no sempre de forma lineal, amb retrocessos importants com el llarg i nefast franquisme. Prova, però, de la maduresa democràtica que anem assolint és aquesta sala, on m'acompanyen alcaldesses i regidores de les principals ciutats de Catalunya. Avui, alcaldesses, regidores, jo sóc una baula més en la cadena cap a la igualtat, però encara ens queda molt camí per fer i no defallirem. Acabo la meva intervenció. De nou amb un agraïment. A totes les persones que m'han donat suport i m'han fet confiança, als diputats i les diputades d'aquesta corporació, a la meva família, als meus tres fills. Vinc a treballar, des del primer dia, amb un coneixement profund del que és la Diputació de Barcelona i de la realitat local. Poso a disposició de tots vostès tota la meva experiència i capacitat, tota la meva capacitat d'escolta, capacitat d'assumir la crítica fonamentada i capacitat d'arribar a l'entesa, i demano, simplement a canvi, respecte. Vinc amb ànim, també, d'aprendre noves formes, de desaprendre, si cal, per tornar a aprendre, perquè com deia el jesuïta hindú Anthony de Mello: *"La por, a vegades, ens paralitza, ens lliga, no ens deixa ser lliures. En canvi, hem de ser capaços de poder-nos deslliurar del que hem estat per tornar a ser"*. Moltes gràcies i molt bon dia.

I no havent-hi més assumptes que tractar, la Sra. presidenta aixeca la sessió essent les 14 hores.

De tot el que s'ha expressat anteriorment, jo, la secretària, en dono fe.

La Presidenta,

La Secretària General